

прострочену більше ніж шість місяців заборгованість перед державним бюджетом, Пенсійним фондом України та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування, що підтверджується відповідними органами державної фіскальної служби [3].

Банківське кредитування інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств набуває поширення, але механізм кредитування сільськогосподарських підприємств в контексті фінансового забезпечення інноваційної діяльності потребує перегляду та трансформації.

Отже, з всього вищесказаного можна зробити висновок, що розвиток кредитування сільськогосподарських підприємств стримують чимало чинників. Тому пріоритетним напрямком розвитку пільгового кредитування сільськогосподарських підприємств є розробка концептуальних підходів щодо формування механізму банківського кредитування інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств із обов'язковим врахуванням їх галузевої специфіки.

Для підвищення рівня фінансової дієвості кредитування інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств, важливо мати згуртовану та скоординовану участь сільськогосподарських підприємств, комерційних банків та державних інституцій з урахуванням їх фінансових інтересів. Таким чином, збалансованість фінансових потреб, а також узгодженість дій всіх суб'єктів процесу кредитування, сприятимуть покращенню фінансового забезпечення інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств, підвищенню рівня їх інноваційності. Зазначені напрями модернізації механізму банківського кредитування інноваційного розвитку сільськогосподарських підприємств позитивно вплинуть на формування інноваційного потенціалу і конкурентоспроможності аграрної галузі в Україні.

1. Черевко Г.В., Вашик М.С. Система кредитування фермерства у США. *Фінанси України*. 2008. № 7. С. 102.
2. Габа І.В. Кредитна підтримка сільськогосподарського виробництва. *Економіка АПК*. 2007. № 7. С. 69.
3. Постанова КМУ від 29 квітня 2015 р. № 300 «Про затвердження Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки заходів в агропромисловому комплексі шляхом здешевлення кредитів».

Якимець М.М.

студентка

Дзюрах Ю.М.

асистент

Національний університет «Львівська політехніка»

ФІНАНСОВІ РЕСУРСИ ЯК ДЖЕРЕЛО ДЛЯ ВИКОНАННЯ БАНКАМИ ЇХ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО ПРИЗНАЧЕННЯ: ТЕОРЕТИЧНИЙ АСПЕКТ

В сучасних ринкових умовах велике значення відіграє розвиток діяльності комерційних банків, зокрема, формування та використання їх ресурсів. Усім нам відомо, що для виконання банком своїх функцій та досягнення поставлених цілей, він повинен мати у своєму розпорядженні певну суму грошових коштів, тобто ресурсів.

Ресурси окремо взятого комерційного банку – це кошти, якими розпоряджається банк і використовує їх для забезпечення своєї діяльності на комерційних засадах та згідно з вимогами регулятивних органів. Виділяють дві основні точки зору з приводу визначення поняття «ресурси банку». Одна з них спирається на джерело їх формування, інша – на напрям призначення. Райзберг Б. А., Лозовский Л. Ш. є прихильниками першого напрямку трактування: банківські ресурси – це складова фінансових ресурсів, яка складається з власних та залучених засобів [1].

У «Словнику з економіки та фінансів» наводиться другий варіант визначення, а саме: ресурси банку представляють собою сукупність засобів, що знаходяться у розпорядженні банку та використовуються для кредитних та інших активних операцій [2]. На думку

фахівців обидва визначення є вірними, тому вони вважають за доречне об'єднати їх, та розглядати банківські ресурси як частину фінансових ресурсів, що складається із власних та залучених засобів і знаходяться у розпорядженні банку з метою використання в кредитних та інших активних операціях.

Таким чином, банківські ресурси можна вважати банківським капіталом. Найбільш поширеною є класифікація банківських ресурсів за економічним змістом та їх поділ на власні залучені та запозичені ресурси банку. Власні кошти є складовою частиною банківських ресурсів, що відіграє значну роль у зміцненні довіри клієнтів як до окремого банку, так і до банківської системи в цілому.

Частка власного капіталу комерційного банку в загальних ресурсах невелика і становить 8-10%, тоді як, наприклад, для підприємства є нормою, коли власний капітал становить 50%. Це, звичайно, обумовлено специфікою діяльності банку як установи, що залучає тимчасово вільні кошти на фінансовий ринок і надає їх у кредит.

Залучені кошти банку являють собою сукупність коштів на рахунках клієнтів банку (юридичних та фізичних осіб), рахунків громадських організацій, різних державних фондів, які розміщуються в активі з метою отримання прибутку або забезпечення ліквідності банку.

Основну суму залучених коштів становлять тимчасово вільні грошові кошти, що виникають на основі кругообігу промислового і торгового капіталу, грошові накопичення держави, населення.

Отже, комерційні банки мають власні кошти, а також кошти, залучені до банку для здійснення кредитних та депозитних операцій, і використовуються для активних банківських операцій. При здійсненні комерційним банком операцій у нього утворюються власні та залучені ресурси, і у залежності від різних умов і ознак ресурси комерційних банків поділяють на різні види.

1. Райзберг Б.А., Лозовский Л.Ш., Стародубцев Е.Б. Современный экономический словарь. Москва: ИНФРА-М, 2007. 495с.

2. Словник з економіки та фінансів. URL: <http://sloVARi.yandex.ru/dict/glossary>.